

Dosarul nr.2ra-1008/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. :A. Miron)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Panov, I. Țurcanu, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Șider Ivan, reprezentat de avocatul Albu Vasile,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Șider Ivan în interesele Mariei Șider împotriva lui Roșcovan Serghei, Societății cu Răspundere Limitată „Mihaela SA”, Societății de Asigurări „Acord Grup” SA cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021 prin care s-a respins apelul declarat de Șider Ivan și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 30 martie 2016, Șider Ivan, acționând în interesele Mariei Șider a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Roșcovan Serghei, SRL „Mihaela SA”, Societății de Asigurări „Acord Grup” SA cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 10 ianuarie 2012, aproximativ la orele 17:10, șoferul Roșcovan Serghei conducând microbuzul de model „Mercedes 310 D” cu n/î XXX XXX, ruta XX, se deplasa pe str. 31 August 1989, mun. Chișinău și la intersecția cu str. Bănulescu Bodoni, a tamponat pietonul XXX, care traversa partea carosabilă regulamentară de la dreapta spre stânga, relativ deplasării microbuzului sus indicat pe trecerea pietonală.

În rezultatul tamponării pietonul, XXX conform raportului de constatare medico-legală nr. 1/D din 29 februarie 2012, s-a ales cu vătămări corporale grave manifestate prin traumatism asociat acut grav, contuzie cerebrală severă (grad II). Fractura liniară a osului parietal pe dreapta cu afectarea ambelor lamele, ghematom subdural temporal bazat pe stânga. Hemoragie subarahnoidiană. Contuzia ficatului. Plăgi prin contuzie occipitală.

Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 octombrie 2015, Roșcovan Serghei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de

art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de trei ani, cu suspendarea pedepsei stabilite pe un termen de probă de doi ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de doi ani.

Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate Șider Maria a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 9 decembrie 2015 au fost respinse apelurile declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Dumitru Barbaroș și de avocatul Suduc Marian în interesele inculpatului Roșcovan Serghei împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 octombrie 2015, ca fiind nefondate.

Apelul declarat de avocatul Albu Vasile în interesele și numele reprezentantului legal al părții vătămate Șider Ivan, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 octombrie 2015 a fost admis, a fost casată parțial hotărârea în partea acțiunii civile și a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

S-a încasat de la Roșcovan Serghei în beneficiul lui Șider Ivan suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 octombrie 2015 a fost menținută fără modificări.

Astfel, în rezultatul acțiunilor prejudiciabile ale lui Roșcovan Serghei, reclamantului și fiicei sale i-au fost cauzate prejudicii materiale enorme, au suportat cheltuieli și pentru un tratament psihologic.

În pofida tratamentului urmat, fiica permanent are dureri de cap, nu suportă temperaturile ridicate, repede obosește fizic, are atenția scăzută, fapt confirmat prin extrasul medicului neuropediatru și a dobândit sindromul fricii deosebite față de unitățile de transport.

Reclamantul a indicat că, proprietarul automobilului implicat în accident, conform datelor din baza de evidență a unităților de transport, este SRL „Mihaela SA”, căreia conform art. 1410 alin. (2) Cod civil îi revine obligația de reparare a prejudiciului ca persoană care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal.

Microbuzul de model „Mercedes 310 D” cu n/î XXX XXX a fost asigurat la Compania de Asigurări „Artas” SRL, iar ulterior în momentul accidentului dreptul de asigurare și respectiv responsabilitatea pentru un eventual accident a trecut în mod legal la Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA.

A apreciat prejudiciul moral la suma de 100 000 lei, acesta fiind echivalentul real și chibzuit al despăgubirilor materiale pentru prejudiciul moral, pasibil de a aduce o satisfacție sufletească tuturor membrilor familiei.

Reclamantul a indicat că a suportat următoarele cheltuieli: rechizitele deteriorate 2 600 de lei, dintre care 500 de lei - palton; 300 de lei - blugi; 100 de lei - ștrampi; 380 de lei - ochelari; 200 de lei - căciulă și 120 de lei - ghiozdan; tratamentul în staționar și alimentația specială 5 000 de lei; tratamentul la domiciliu (nejustificat prin bonuri) 2 000 de lei; transport deplasări cu mașina - 2 000 de lei; venitul ratat (aflarea la tratament, reabilitarea fiicei, lipsa serviciului, îngrijirea

străină) - 5 000 de lei; despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a sănătății în rate lunare a câte 1 716 lei pentru perioada anilor 2012 – 2014, adică suma de 61 776 de lei; prejudiciul moral în sumă de 100 000 de lei, cheltuielile de asistență juridică - 2 000 lei, în total suma de 178 376 de lei.

La 9 decembrie 2016 Șider Ivan în interesele XXX a depus o cerere suplimentară de concretizare a pretențiilor.

Suplimentar a invocat că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 decembrie 2015, a fost încasat de la Roșcovan Serghei în beneficiul lui Șider Ivan suma de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, a decăzut necesitatea de a mai solicita încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei.

În final, reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar de la Roșcovan Serghei, SRL „Mihaela SA”, Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA în beneficiul lui Șider Ivan a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 18600 de lei, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a sănătății în rate lunare a câte 1 716 lei pentru perioada anilor 2012 – 2014, adică suma de 61 776 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 martie 2017 a fost admisă parțial acțiunea.

S-a încasat din contul Societății de Asigurări „Acord Grup” SA în beneficiul reprezentantului Șider Ivan despăgubiri în sumă de 2224,25 de lei, cheltuieli de judecată sub formă de asistență juridică în mărime de 1000 de lei, iar în total suma de 3 224,25 lei.

S-a încasat din contul Societății de Asigurări „Acord Grup” SA în beneficiul statului cu titlu de taxă de stat suma de 270 lei.

În rest, pretențiile au fost respinse, ca fiind neîntemeiate.

La 31 martie 2017, Șider Ivan în interesele lui XXX a depus apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului și casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea respingerii cerințelor reclamantului, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cerințele reclamantului să fie admise integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Șider Ivan în interesele XXX, ca neîntemeiat și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 martie 2017.

La 12 decembrie 2017 Șider Ivan în interesele XXX, reprezentat de avocatul Albu Vasile a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 4 aprilie 2018, s-a admis recursul declarat de către Șider Ivan în interesele XXX, reprezentat de avocatul Albu Vasile.

S-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, și s-a restituit cauza pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, într-un alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei în instanța de apel, reprezentantul apelantului Șider Ivan (în interesele XXX), avocatul Vasile Albu a solicitat dispunerea efectuării expertizei medico-legale.

Prin încheierea Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2020, a fost admis demersul reprezentantului apelantului Șider Ivan (în interesele XXX și

s-a dispus efectuarea expertizei medico-legale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, a fost respins apelul declarat de Șider Ivan în interesele Mariei Șider și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 martie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, reclamantul Șider Ivan nu a probat cheltuielile printr-un certificat eliberat de Biroul Național de Statistică, care prezintă date statistice privind valoarea minimului de existența pe țară pentru un copil în vârstă de 7-16 ani, dar nu cheltuieli real suportate pentru îngrijirea și tratamentul XXX.

Prin răspunsul Centrului Medicilor de Familie nr.10 al IMSP AMT Rîșcani, se constată că XXX se află la evidență medicului neuropediatru de la naștere cu diagnosticul „XXX XXX XXX înainte și după accident este invalid de gr.I, este elevă la școala specială copii slabi văzători și deficit locomotor, educația fizică nu a practicat-o”.

Astfel, instanța a constatat că, actele anexate nu constată cu certitudine valoarea prejudiciului material cauzat, fiind insuficiente pentru determinarea cuantumului despăgubirilor materiale suportate de către partea vătămată în rezultatul accidentului rutier.

Lipsește careva probe în confirmarea prejudiciului solicitat și diferențierea de afecțiunea de care suferă din copilărie.

Instanța de apel a reținut că, nici în instanța de fond, nici în instanța de apel, partea reclamantă nu a prezentat probe, înscrisuri, prin care s-ar confirma cuantumul sumelor solicitate spre încasare.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201902D0630 din 03 aprilie 2019, efectuat de Centrul de medicină legală, expertul judiciar în concluzii a conchis că, la XXX Ion s-a stabilit diagnosticul: „Traumatism asociat acut grav; contuzie cerebrală severă (grad II); fractura linară a osului parietal pe dreapta cu afectarea ambelor lamele; hematom subdural temporal bazai pe stânga; hemoragie subarahnoidiană; contuzia ficatului; plăgi contuze occipital”, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent, dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

La întrebarea dacă s-a înrăutățit sau ameliorat starea sănătății XXX de până la accident și după el, prin prisma vătămarilor corporale cauzate ei în rezultatul accidentului și tratamentul îndelungat urmat de aceasta, expertul a menționat că aceasta ține de competența medicului specialist.

La întrebarea care este scopul, necesitatea și eficiența prescrierilor medicale pentru XXX după accident și tratamentul intensiv al consecințelor lui, îndeosebi prescrierea stabilită (pe viață) a medicamentului „Finlepsin” și sunt ele administrate întru menținerea vitalității pacientei, expertul judiciar la fel a menționat că aceasta ține de competența medicului specialist.

Astfel, din raportul de expertiză și circumstanțele cauzei lipsește legătura causală dintre vătămarile corporale suferite de XXX ca urmare a accidentului rutier și prejudiciu material solicitat de reclamant.

La 13 mai 2021, Șider Ivan, reprezentat de avocatul Albu Vasile a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021 solicitând

admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din 27 martie 2017 în partea respingerii pretențiilor și emiterea unei decizii noi de admitere integrală a pretențiilor din acțiune.

În motivare a indicat că, soluția instanțele ierarhic inferioare este neîntemeiată.

Recurentul a reiterat că situația de fapt cade sub incidența art. 1410-1418,1420 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

La materialele cauzei sunt suficiente probe pentru a demonstra temeinicia acțiunii înaintate.

În opinia recurentului aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară.

Instanța de apel a încălcat esențial și a interpretat și aplicat eronat normele de drept material. Circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei date nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

Recurentul și-a întemeiat în drept cerere de recurs în temeiul art. 432, alin. (1), și (2) lit. c) și d) Cod de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 09 februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a menționat că cu decizia motivată a instanței de apel a recepționat-o 15 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, fapt atestat la fila dosarului 89 Vol. II, respectiv, cererea de recurs declarată la 13 mai 2021 se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 26 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat, potrivit avizelor de recepție (f.d. 96-97 Vol. II).

Prin referința depusă la 02 iunie 2021, Societatea de Asigurări „Acord Grup” a reiterat că, instanțele inferioare corect au constatat faptele expuse de părți, au dat o apreciere corectă acțiunii și astfel au emis o hotărâre motivată și legală.

A invocat că motivele expuse în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Argumentele invocate sunt lipsite de suport factologic și bază juridică și au fost examinate de instanța de apel sub toate aspectele. A pledat pentru respingerea recursului.

Prin referința depusă la 23 iunie 2021, S.R.L. „Mihaela SA” a menționat că, argumentele recursului nu constituie temei de casarea a deciziei instanței de apel, deoarece motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat. A solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de

Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se

constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Șider Ivan, reprezentat de avocatul Albu Vasile, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Șider Ivan, reprezentat de avocatul Albu Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari